

مواجهه با برخی پیش‌داوری‌ها درباره‌ی خیزش‌های اعتراضی ایران

نویسنده: «کمیته‌ی کاری انترناسیونالیسم» (AK-Internationalismus)
 متن قرائت‌شده در تجمع همبستگی با اعتراضات ستمدیدگان در ایران¹ (در یکی از شهرهای آلمان / ۵ ژانویه)
[\[نسخه‌ی آلمانی\]](#)

همشهریان محترم، حضار گرامی

روی سخن ما با مردم و نیروهای سیاسی کشوری است که خواسته یا ناخواسته به آن تبعید شده‌ایم. قریب چهل سال ستم و خفقان، پروپاگاندا و لابی‌گری، و معاملات آشکار و پنهان حکومت ایران با غرب و رسانه‌های جریان اصلی باعث شده که امروز حتی نیروهای سیاسی مترقی، آزادی‌خواه و برابری‌طلب اروپا هم تصویری کج‌ومعوج از جمهوری اسلامی و نقش آن در نظام سلطه داشته باشند و در مقابل حوادث اخیر دچار سردرگمی نظری و عملی گردند. این واقعه‌ی سیاسی مانند هر رخداد سیاسی دیگری، سرشار از امید و در عین حال دربردارنده‌ی ترس و یأس و اضطراب است. ما می‌دانیم که در حال مخاطره هستیم. اکنون در وضعیتی به سر می‌بریم که هیچ‌کس نمی‌تواند دست‌هایش را برای ابد پاک نگه دارد. آن که تبری می‌جوید و گوشه‌ای می‌نشیند، با آن که دخالت‌گری و حمایت می‌کند به یک اندازه تن به مخاطره داده است. در چنین شرایطی برای مایی که بی‌واسطه‌تر با وضعیت این‌گوشه از جهان درگیر هستیم، در این چند روز مسائلی پیش آمده و با اظهار نظرها و پرسش‌هایی روبرو شده‌ایم که بی‌شک برای آن‌ها پاسخ‌هایی مناسب و مستدل داریم، پاسخ‌هایی که این متن کوتاه سعی در احصای آن‌ها دارد:

۱.

ما تردیدی نداریم که ایران نه تنها بازوی امپریالیسم و پیش‌برنده‌ی علایق استعمارگرانه و سرمایه‌دارانه‌ی غرب است، بلکه خود نیز امپریالیست بوده و سعی در ساختن کلونی دارد. حکومت ایران با بهره‌ده‌گرفتن نقش شورو در منطقه‌ی خاورمیانه، میلیاردها دلار پول را به کارخانه‌های اسلحه‌سازی اروپا و آمریکا و روسیه و چین و اسرائیل رولنه، و تمام

1. این «تجمع همبستگی» به ابتکار همین «کمیته» عصر جمعه (پنجم ژانویه) در مقابل ایستگاه راه‌آهن مرکزی شهر برگزار گردید. این کمیته شامل تعدادی فعالین سیاسی چپ از برخی کشورهای خاورمیانه (از جمله ایران) و رفقای از آلمان است. متن حاضر دومین متن تنظیم‌شده از سوی فعالین ایرانی این کمیته است که به دو زبان فارسی و آلمانی در تجمع قرائت گردید. دسترسی به متن/بیانیه‌ی نخست: [کمیته‌ی کاری انترناسیونالیسم: «ما چه انتظاری از شما داریم؟»؛ کارگاه دیالکتیک. نسخه‌ی آلمانی بیانیه در نشریه‌ی Freie Sicht](#) :

خاورمیانه را به زرادخانه‌ای موحش تبدیل کرده است. بدون نقش‌آفرینی ایران آیا توجیهی برای قراردادهای چند صد میلیارد دلاری عربستان در زمینه‌ی واردات اسلحه وجود دارد؟ ایران به همراه دیگر قدرت‌های منطقه‌ای مانند عربستان سعودی و ترکیه جنگی نیابتی در سوریه را پیش برده‌اند که موجب آوارگی میلیون‌ها و کشته‌شدن چندصد هزار انسان شده است. آنانی که از سوریه‌ای‌شدن ایران می‌ترسند از یاد برده‌اند که ایران به همراه دیگر مرتجعان منطقه‌ای و قدرت‌های مسلط جهانی انقلاب مردمی سوریه را به جنگی تمام‌عیار، و این سرزمین را به میدان آزمایش سلاح‌های تولید غرب و چین و روسیه تبدیل کرد. آنچه را که در شرایطی دیگر می‌توان مفصل‌تر و مستدل‌تر بیان کرد، در اینجا به‌ناچار خلاصه می‌کنیم:

ایران تکمیل‌کننده و یاری‌دهنده‌ی امپریالیسم و کلونیالیسم نوین است و آنان که در خیابان‌ها فریاد می‌زنند «سوریه را رها کن» این واقعیت را با گوشت و پوست و استخوان لمس کرده و فعالانه به مقابله با آن می‌پردازند. پس زنده‌باد آنتی‌امپریالیسم در تهران، آنتی‌امپریالیسم در کرمانشاه، رشت، اهواز، زنجان، زاهدان، خرم‌آباد و هر نقطه از کشوری که مردم‌اش بخشا به خاطر امپریالیسم و نظامی‌گری جمهوری اسلامی به فقر و فلاکت کشانده شده‌اند.

۲.

آنان که فریاد «نه غزه، نه لبنان» را می‌شنوند و تحت تأثیر تبلیغات‌چی‌های جمهوری اسلامی در غرب سراسر این جنبش را ارتجاعی و آنتی‌عرب و پرو-اسرائیل می‌پندارند، میل دارند فریاد رسای «مرگ بر ظالمان، چه غزه چه ایران» را نشنوند و در مقابل حضور گسترده‌ی مردم عرب اهواز، فلاحیه و عبادان در خیابان‌ها سکوت اختیار کنند.

۳.

آیا جنبش مردم ایران را نتوکان‌ها و راست‌گراهای آمریکای شمالی هدایت می‌کنند و آیا مردم ایران خواهان دخالت نظامی آمریکا هستند؟ پاسخ صریح است و روشن: نه، مردم به فقر کشانده‌شده‌ی ایران دل‌پُردردی از تحریم‌هایی دارند که در چندین سال گذشته گریبان‌شان را گرفته و آن‌ها را به خاک سیاه نشانده است. مردم ایران به‌خوبی نمایندگان و مجریان برنامه‌های نتولیبرالی را می‌شناسند. آنان می‌دانند که میان اصلاح‌طلبان حکومتی که اروپا مشتاق معامله با آنان بوده، و چندین دل‌قک منتسب به ترامپ تفاوتی وجود ندارد. مترقی‌ترین شعار این جنبش بسامدی بی‌نظیر داشته است: خیابان‌های ما طنین‌انداز شعار «نان کار آزادی» هستند، شعاری که شنیدن‌اش تن ترامپ را به اندازه‌ی خامنه‌ای و شرکای‌اش می‌لرزاند.

۴.

آیا جنبش مردم ایران علیه حجاب و اسلام است؟ کلیشه‌دوستان و اسلام‌ستیزان کشورهای اروپایی میل دارند از ما پاسخ آری بشنوند و درعین حال با کابینه‌های فمینیستی‌شان در تهران و ریاض با خریداران اسلحه و تحمیل‌کنندگان حجاب حضور به هم برسارند. اما چنین نیست؛ هزاران زن محجبه و هزاران انسان مذهبی اکنون در خیابان‌های ما علیه اجبار و ممنوعیت مبارزه می‌کنند. خیالتان را راحت کنیم؛ بسیاری از آنان به همان اندازه که مخالف حجاب اجباری و اسلام حکومتی هستند، به همان اندازه هم از ممنوعیت حجاب متنفرند. تاریخ مدرن ما هر دو مسیر اشتباه را امتحان کرده است.

بسیاری از مردم ما امروز می‌دانند که اعمال قدرت بر بدن زنان شکل واحدی ندارد و ممنوعیت حجاب و حجاب اجباری دو روی یک سکه‌اند. همچنین باید این نکته را خاطرنشان کرد که حضور مردم حتی در مذهبی‌ترین و محافظه‌کارترین شهرها علیه اسلام حکومتی و تحمیل مذهبی بوده است. مطالبه‌ی سکولاریسم را با اسلام ستیزی نژادپرستانه یکی نکنید.

۵.

ما چه موضعی داریم؟ موضع ما مشخص است: زنده باد قیام به حاشیه‌رانده‌شدگان! اکنون ما از این حرکت صریحاً حمایت می‌کنیم، اما در هر صورت ما با کسی عهد اخوت و پیمان ابدی نبسته‌ایم. اگر قرار باشد رهبران و روسای جمهور خودخوانده، شاهان و ملکه‌های پوشالی و یا قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی بر این جنبش مسلط شوند و اگر این جنبش به آرمان‌های فرودستان اقتصادی، ملیت‌های ساکن ایران، اقلیت‌های مذهبی، زنان و اقلیت‌های جنسی و نزدیک سه میلیون مهاجر تحت ستم افغان بی‌توجه گردد، از آن روی برتافته و در مقابل آن قرار می‌گیریم و فریاد انقلابی مترقی‌تر را بر می‌آوریم.

کمیته‌ی کاری انترناسیونالیسم (AK-Internationalismus) / ۵ ژانویه ۲۰۱۸

* * *

Kaargaah.net